

tíðindablaðið

Útgevandi: p/f sosialurinn

Fyrirtakstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Bláðfólk: Hægni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurinn. Prent: p/f pressan 1981

socialurinn

Postsmaga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Óhoyrt og ódemokratiskt

AT HAVA virðing fyri lögtingi og landsstýri man vera ógvuliga grundleggjandi fyri ein og hvønn føroying. Tað er hagani landið verður stýrt. Tað eru har, álvarsmál verða viðgjörð.

HVUSSU MAN fara at vera við hesi virðing í framtíðini man vera so sum so. Frá at hava havt ábyrgdarkerndar landsstýrissamgongur virkandi eftir demokratiskum leiðum, hava vit nú fingið eitt stýri, sum vit illa kunnu geva hetta skoðsmál.

KLANDUR OG STRÍÐ um nærum øll mál. Avtalur, ella semjur, sum teir sjálvir kalla tær, verða brotnar fáar dagar eftir tær eru gjørdar. Politikkur landsins verður furdur upp á hvamsvís. Sum ein av samgongumonnunum tók til: Vit taka ein dag í senn...

oddagreinar

Í FARNU VIKU gjørdur teir sokallaðu samgonguflokkarnir eina sokallaða semju í spurninginum um gerð av sekunderum bergholum. Semja er um at byrja uppá bergholið norður á Trøllanes 1. april 1983.

EFTIR AT VIT hava lisið og hoyrt, hvussu umboðini fyri teir ymsku samgonguflokkarnir tulka ta sokallaða semjuna, eru vit í rættuliga stórum iva um, annaðhvørt nøkur verulig semja er gjørd ella ikki.

MEN UTTAN MUN til hetta, so kunnu vit sláa fast, at kleyvarskapurin hjá sitandi samgongu í spurninginum um gerð av sekunderum bergholum, kemur at kosta okkum dýrt. Av berum kleyvarskapi verður kostnaðurin fyri bergholið norður á Trøllanes meira enn tvífaldaður. Og hini bergholini, sum skulu gerðast seinni, dýrka eisini munandi.

Á KALLSOYNNI ERU trý berghol

LAT logikkin hjá Fólka flokkinum liggja í samband við millumlandasiglingina hesaferð. Tað, sum er enn meiri áhugavert í hesum sambandi, er, at fyri minni enn viku síðani skuldu landsstýrisflokkarnir eittast at vera samdir um siglingarspurningin. Longu nú týsdagin var hendað semjan burtur.

OG IKKI NÓG mikið við tað. Fyri at bjarga uttanlandsiglingini vildi Javnaðarflokkurin á tingfundi týskvöldið leggja uppskot fram um hetta mál, men fekk ikki loyvi til tess. Óhoyrt og ódemokratiskt.

ONGANTÍÐ ER TAÐ komið so týðuligt til sjónar, hvussu nakrir fáir samgongumenn diktera einum meiriluta í tinginum. Kann longur nakar ivi vera um, at hetta landsstýrið — um talan í veruleikanum er um nakað landsstýrið sum helst — eigur at leggja frá sær. Og tað ongantíð ov skjótt.

gjørd. Fyri hvønn leypandi metur hevur tað triðja bergholið bert kostað stíva helt av tí fyrsta. Hetta er eitt úrslit av, at arbeiðsfólkið hevði fingið tann rætta kunnleikan til amboðini, sum teir arbeiddu við, og at teir høvdu eina ávísu rutinu í hesum arbeiði.

TÁ EIN STEDGUR nú skal vera í tvey ár, verður tað servanda fólkið spjatt í allar ættir, og tað verður helst ógjøriligt at fáa sama fólkið aftur. Úrslitið er tá, at tann fíggarligi fyrirmunurin, ið vildi staðist av kunnleikanum til amboðini og av rutinini, er burtur. Eisini kunnu vit rokna við einum pris- og lønarvækstri uppá 15 til 20 pst. um árið.

SEMJA ELLA IKKI semja millum samgonguflokkarnar, tað vita vit ikki í dag, men eitt stendur púra greitt, at kemur hendað semjan at halda, so verður talan um eina dýra semju, og heldur hon ikki, so verður kostnaðurin uppaftur størri.

Starvsfólkið á Landssjúkrahúsinum við Sjónværpsfelagið:

Setið peningin í Ellis- og røktarheimskontoina!

Í einum av bløðunum herfyri stóð við stórar yvirskrift:

»Sjónværfelagið í peningatrupuleikum«

viðari stendur: ikki tí ongir pengar eru til — men tí ovnógvir.

Nevndin hevur tí hugsa um at lata vera við at krevja limagjald fyr 1982 — avleiðingarnar verða bert meiri, jú

fleiri peningur er til taks, tá Sjónværfelagið verður avtikið og vit fáa alment sjónværf.

Spurningurin verður tí hesin: Hvat skal sjónværfelagið gera við allan hendað pening (uml. 400.000,00 kr.?)

Okkara uppskot skal vera: Krevji limagjaldið fyr 1982 og latið peningin, ið eftir er, tá útreiðslur v.m. er gildið.

til: Ellis- og Røktarheimskontoina í Havn. Eitt megnar tiltak, ið ongin ger tykkum etir.

Starvsfólk á Landssjúkrahúsinum

Nevnda bræv er samstundis sent Sjónværfelagnum í Havn.

Jógvan við Keldu býrádsformaður skrivur

Klaksvíkar býráð og IRF

Tá ið málið viðvíkjandi brennistøð á Saltneisi er komið so mikið langt, at ovurin endaliga er bilagdur, kundi tað verið hóskandi — i stuttum — við eini frágreiðing um gongdina í málinum, serstakliga seinnu tíðina.

Tað var í 1977, at ein arbeiðsbólkur varð settur av Føroya Kommunufelag, til at koma við uppskoti um, hvussu alt burturkast skuldi vera fyrbeint.

Við tað, at hetta er ein longri søga við rúgvismiklum tilfari, skal eg ikki koma nærri inn á ta fyrstu tíðina, eisini at hetta ofta hevur verið frammi í bløðunum.

Í 1979 hendi so tað, at Havnin fór út úr felagsskapinum, og varð uppskotið tá, at brennistøðin skuldi setast inn í Eysturoyina. Aftaná kannar, fundir og samrøður, varð samtykt at arbeiða fram imóti at seta hana á Saltneisi.

Klaksvíkar Býráð sum í 1978 hevði eina relativt væl-virkandi tekniska deild, setti menn til at gera eitt kann-ingararbeiði, hvat tað átti at kosta, sjálvir at loysa renovatiónsspurningin. Tað sást tíðiliga, at spurningurin kundi loysast lokalt, men at tað gjørdist nógv dýrari fyri borgaran.

Seinasta býráð samtykti tí, at fara inn í I.R.F., og varð henda samtykt gjørd 19. mars 1979.

Síðani núsitandi býráð tók við, hevur málið av og á verið frammi, men nakað veruligt hevur tó ikki verið gjørt við málið. Hetta hevur verið av goðum grundum, at lítið av veruligum ajourfordum tilfari hevur ligið í málinum.

Í februar mánaða í ár hevði so Klaksvíkar Býráð fund um málið, og var niðurstøðan av tí fundinum, at vit vildu heita á I.R.F., um at fáa málið útsett í umleið 2 mánaðar, so at vit kundu verða lidnir við ta fundinum vit vóru byrjaðir uppá ein mánaða áðrenn.

Úrslitið av tí varð, at vit fingi ein mánaða at umræða okkum

Givið er, at málið er sera stórt og umfangandi, og í iløgum snýr tað seg um goðar

32 milliónir krónur fyri teir 29.000 íbúgvarnar ið eru í økinum, og er Klaksvík umleið 17% av hesum.

Málið varð síðani — eftir feriminu — kannað, og boðu vit um ein fund við I.R.F., og fingi vit henda fund mikudagin 17. mars, har alt tilfarið varð gingið igjøgnum.

Áðrenn fundurin var av, skutu vit upp, at vit fingi allar bygda- og býráðslimir saman á ein fund, áðrenn eykaaðalfundin, har vit kundu tosa saman um málið, uttan at I.R.F. var til staðar.

Hetta vóru I.R.F. umboðsmennirir samdir við okkum um.

Hesin fundur var týskvöldið 23. mars, og visti tað seg, at menn vóru ymiskir á máli, tó so, at semja var um, at renovatiónsspurningurin mátti loysast, tó ikki til ein hvønn pris.

Morgunin eftir kl. 9.30 hevði Klaksvíkar Býráð býráðsfund, har niðanfyrirstandandi samtykt varð gjørd:

Um niðanfyrirstandandi spurningar verða svaraðir jättandi, kann Klaksvíkar kommuna atkvøða fyri projektinum.

1. At Landsstýrið gevur skrivliga vátan um, at teir gjalda prismunin kr. 3,8 mill., sum er munurin millum ein 2,5 tons og ein 3 tons ovn. Um ikki, so verður ein 2,5 tons ovnur settur upp.

2. At flutningsútreiðslurnar bæði sjøvegis og landvegis eru innkalkuleraðar, her i roknað vørugjald, kontainrar og kontainarabilar, somuleiðis at Strandferðslan hevur givið vissu fyri prismun og at teir í framtíðini vilja føra avfallið.

3. At alt avfall, sum ikki er brennbart eisini er við í prísútrokningunum, og at prísurin kr. 15,— pr. íbúgva fevni um øll ruskláss runt landið, sum skulu taka imóti omanfyri nevnda avfalli.

4. Um omanfyrirstandandi spurningar verða svaraðir jättandi, koma so tær kr. 418,02 pr. íbúgva at halda frammyr, hækkaði við vanligum prís-vækstri.

Um omanfyrirstandandi spurningar ikki verða svaraðir jättandi so vil Klaksvíkar Kommuna hava fundin útsettan til spurningarnir verða svaraðir, ella nýggj prísútrokning verður gjørd.

Á eykaaðalfundinum hjá I.R.F., varð henda samtykt framlögð, og fingi vit vissu fyri, at greinirnar 2, 3 og 4 komu at halda, og at hetta varð ført inn í fundarfrásøgnina.

Hvat fyrstu grein viðvíkir, so kom hetta inn beinleiðis sum ein broyting í upprunliga uppskotinum frá nevndini í I.R.F.

Seinastu tolini — sum vit á fundinum fingi vissu fyri, skuldu halda — vóru kr. 418,00, fyri hvønn borgara fyri árið, ella í alt goðar kr. 2 milliónir fyri Klaksvík, alt iroknað bæði brennbart og ikki.

Ruskdungin á grøtrætt kostar kommununi kr. 1,1 mill. fyri fíggarárið 1981/82, og kunnu vit vera samd um, at hetta er ein býarskamm, fyri ikki at siga ein landskamm. Tað ið móguliga verri er, hvat dunganum viðvíkir, so trúgvi eg ikki at hetta heilsuliga kann forsvartast.

At geva nakað av avgerðar rætti okkara, tá ið vit fara inn í kommunalt samstarv, tað mugu vit siggja í eyguni, og má SEV helst vera besta dømi um hetta.

Tó hava vit sæð, at berjast vit visuliga, og standa vit saman um at loysa málini, so kann tað láta seg gera at fáa eitt gott úrslit.

Vit minnst í hesum sambandi útbýggingina á Strønd hjá SEV, har vit vunnu nógv, tó ikki alt. Men eg er visur á, at bera vit okkum visuliga at vinna vit á mál.

Til seinasta fari eg at nema við skrivningina ið Norðlýsið

Framhald á síðu 12